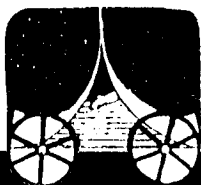

DIÁK SZÍNHÁZ

IDÉZET ÉS ELŐSZÓ HELYETT: *Vidovszky György*, az ODE elnöke

Elnökök, ha találkoznak

Megtisztelő és főleg meglepő számomra ez a titulus. Mindenek előtt köszönöm a bizalmat mindenkitől. Azt gondolom, hogy minden bemutatkozásnál fontosabb lesz az, hogy megfelelően gondozom-e majd az ODE ügyeit és kevéske pénzét, most mégis engedjétek meg, hogy néhány mondatban írjak magamról és elnöki terveimről.

Múlt

1968-ban születtem, az ELTE magyar-német-esztétika szakán tanultam. Középiskolás korom óta rajongok a filmművészetért és a zenéért. Akkoriban úgy gondoltam zenész leszek, doboltam egy C'est la vie nevű zenekarban (nem összetévesztendő ezzel a mai gidacsapattal!), aztán az alternatív zenei világban aratott szép sikereink ellenére befejeztük a muzsikálást. Az egyetemen már foglalkoztam filmelemzés írással, a Magyar Filmintézet külsőse voltam. 1993-ban az egyik barátnőm (Turnai Tímea) elhívott a Vörösmarty Gimnáziumba, hogy nézzek meg egy diákszínjátszó előadást. Vonakodva mentem el, a diákszínjátszókba vetett alaptalan bizalmatlanságom határtalan volt. Keresztúri Jóska rendezésében a *Szentivánéji álom* című előadás - az akkori ODE-zsűri véleményével ellentétben - engem nagyon megérintett. Életemben először láttam gyerekeket színpadon nem november 7-i műsort csinálni. Három héttel később már a Vörösmartyban taníthattam ugyanennek az osztálynak filmtörténetet. Hamarosan a drámaizást is rám bízta, pedig a fentiekből

könnyen kiderül, semmi tapasztalatom nem volt e téren. Az első év tehát hihetetlen izgalmas kihívást jelentett, aminek egy olyan produkció lett a vége, amiben táncoltak, zenéltek, énekeltek a gyerekek egy saját maguk által írt darabban. Hihetetlen öröm, megalázó szakmai bukás volt. Rájöttem, hogy nem a produkció a lényeg, hanem az a folyamat, amit végigjárunk a gyerekekkel. Ezt a szempontot azóta is szem előtt tartom, jöllehet a későbbi években úgy tűnt, mintha csak színházat akarnánk csinálni. Talán néhányan emlékeztek még az *Édes Annára*, a *Bernarda Alba házára*, az *Egy előre bejelentett gyilkosság krónikájára*, a *Dekameronra*, az *Ez a ház bontásra vár*, a *pacsirtára*, ezek voltak azok az előadások, amikkel az ODE fesztiváljain szerepelhettem - a korábbihoz képest némileg nagyobb elismeréssel. Ezt azért írtam le, mert számomra még mindig új ez a közeg, hogy gyerekekkel drámaizhatok, előadásokat kalapálunk össze, színházról alkotóként gondolkodhatunk. De valószínűleg ez eredményezte azt, hogy felmerülhessen a nevem az ODE elnöki tisztségét illetően. Egyébként itt kell elmondanom, hogy a legtöbbet **Keresztúri Jóskának** köszönhetek. Ő hívott a Vörösmartyba, segített szakmailag és barátilag, ő biztatott, hogy itt a helyem.

Ma a Vörösmarty Gimnázium tanára vagyok, ezenkívül filmet tanítok a Faludi Ferenc Akadémia megbízásából, filmklubokat vezetek, többek között a Bárka Színházban is, 1996-ban dokumentumfilmet készítettem egy olasz mozgássérült kisfiúról *Vinci, húzd ki magad!* Címmel. 1995-ben workshopot vezettem Ankarában a Nemzetközi Diákszínjátszó Találkozón, zsűriztem az Erdélyi Magyar nyelvű Diákszínjátszó Találkozón, tagja vagyok a Drámapedagógiai Társaságnak és az EDERED-nek.

Jövő

A csurgói fesztiválon átvettem a stafétabotot Keresztúri Jóskától (ld. jegyzőkönyv), jó anyagi körülmények között. A legfőbb feladat jövőre is a soron következő fesztivál megszervezése. A helyszín az előzetes megállapodások szerint Veszprém lesz. Részletekről időben olvashattok a hírlevélben, illetve minden csoportot értesítünk külön levélben is. Terveink között szerepel az is, hogy az előzsűri jövőre is csak néhány személyből álljon, így áttekinthetőbb a munkájuk, egységesebb a szempontrendszerük.

Szeretnénk jövő nyáron ismét feléleszteni az ODE-tábor egykor működő hagyományát. Vagy kapcsolódva más táborokhoz, vagy önállóan.

Sallai Ferenc kitűnő egyéves ügyintézői munkáját ezúton is szeretnénk megköszönni, helyére az ODE diákelnöke, Pap Boglárka kerül.

Az iroda továbbra is a Vörösmarty Mihály Gimnázium drámatanári szobájában van. Terveink között szerepel, hogy életünk megkönnyítése érdekében vennénk egy fénymásoló gépet. A potyázók miatt magas telefonszámlákat a vonal időközi letiltásával, korlátozásával szeretnénk csökkenteni. Még augusztusban az ODE kissé elavult számítógépét korszerűsítjük, memóriáját bővítjük, hogy minél egyszerűbben készülhessenek el az ODE hírlevelei, hivatalos iratai. Szeretnénk email kapcsolódási lehetőséget találni, vagy az iskolán belül, vagy önállóan. Ez sokszor megkönnyítené az információcserét, főleg a fesztiválszervezés zsúfolt napjaiban. Az ODE hírlevelét továbbra is Faragó Csaba és Győri Ferenc szerkeszti (és gépeli) majd, ők továbbra is az ODE sajtóreferensei maradnak.

Távlati terveink között szerepel régi ötletünk megvalósítása, a *Nemecsek Ernő Színpad* létrehozása. A Vörösmarty dísztermében szeretnénk kialakítani egy olyan mobil játék-, illetve nézőteret, ahol lehetőséget szeretnénk adni minden diákszínjátszó csoportnak, hogy ne csak a fesztivál versenyprogramjában mutathassák be darabjaikat, hanem kedvükre bármikor. Szeretnénk, ha azok az előadások is eljutnának így a diákszínjátszókhoz, amiket az országos döntőn csak a kiválasztottak nézhetnek meg. Tanulni, szembesülni saját hibáinkkal így a legkönnyebb. Mindig is sajnáltam, hogy éppen azok, akik kiesetek gyengébb szereplésük miatt a versenyből, nem láthatják azokat a produkciókat, amikből tanulhatnak. A Színpad létrehozása komoly anyagi vállalkozás, csak akkor valósulhat meg, ha külön forrást találunk rá.

Apropó pénz! Továbbra is pályázatokat fogunk írni, és elszámolni a pénzekkel. Remélhetőleg nem éri majd komoly anyagi veszteség az ODE-t, hogy személyemben alapvetően kezdő pályázatíró vállalta ezt a feladatot. A segítséget elfogadom, és megköszönöm. Sőt, ha tudtok kiírt pályázatról, amit úgy gondoljátok, hogy meg lehetne próbálni, értesítsetek.

A választmány új tagjai bemutatkoznak néhány szóban, minden megtartott választmányi ülésről pedig beszámolunk.

Kérlek, íratok, ha lennének javaslataitok, ötleteitek az ODE működésével, a fesztiválok szervezésével, szakmai lebonyolításával kapcsolatban!

Bizalmatokat előre is köszönve

Vidovszky György

JEGYZŐKÖNYV

Az Országos Diákszínjátszó Egyesület küldöttgyűlési jegyzőkönyve

A küldöttgyűlés ideje: 1998. április 30 - május 2.

A küldöttgyűlés helye: Csurgó, Csokonai Községi Ház

Levezető elnök: Nádasdi Sándor

♦ Jegyzőkönyvvezető: Boros Luca

A küldöttgyűlés 18 fő küldötttel határozatképes

A közgyűlés első része:

- ♦ a levezető elnök köszönti a résztvevőket
- ♦ a résztvevők aláírják a jelenléti ívet, a levezető elnök megállapítja a határozatképességet
- ♦ a napirendet a küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadja
- ♦ az elnöki beszámoló vázlatos ismertetése, minden küldött írásos beszámolót kapott
- ♦ a küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta az elnöki beszámolót
- ♦ a küldöttgyűlés dönt az Egyesület közhasznú társasággá alakulásáról
- ♦ az Egyesület székhelyének áthelyezése- az új cím: 1085 Budapest, Horánszky utca 11.
- ♦ Kaposi József, a jelölőbizottság elnöke ismerteti a jelölőlistát
- ♦ a küldöttgyűlés egyhangúlag, kiegészítés nélkül elfogadja a jelölőlistát
- ♦ Kaposi József ismerteti a szavazás menetét, felkéri a szavazatszámoló bizottság tagjait (Nádasdi Sándor, Faragó Csaba, Kosztra Kerecsen, Hidasi Márk, Mázár Ildikó)

a küldöttgyűlés első részének befejezése

második rész:

- ♦ Kaposi József, a jelölőbizottság elnöke ismerteti a szavazás eredményét
- ♦ az új elnök rövid beszédet mond
- ♦ a levezető elnök felosztatja a küldöttgyűlést

Csurgó, 1998. május 2.

AZ ODE ÚJ VÁLASZTMÁNYÁNAK TAGJAI

Vidovszky György

Magyar-német-esztétika szakos tanár, a Vörösmarty Mihály Gimnázium dráma- és filmtanára. Az idei rendezése a negyedik arany minősítésű és országos döntős munkája. (Kosztolányi: *Édes Anna*, García Lorca: *Bernarda Alba háza*, Marquez: *Egy előre bejelentett gyilkosság krónikája*, Anouilh: *A pacsirta*) Filmrendezőként 1997-ben debütált a Magyar Filmszemlén bemutatott *Vinci, húzd ki magad!* c. dokumentumfilmjével.

Pap Boglárka

Az ELTE TFK hallgatója, az ODE ügyintézője. Idén negyedik éve választmányi tag, egy éve diákelnök. Az ODE-t 1997-ben a franciaországi Európa-fesztiválon képviselte.

Szűcs Katalin

A Vajda János Újreál Gimnázium harmadik osztályos tanulója, a Vajda Drámakör tagja, több éve diákszínjátszó.

Pelyák Gréta

A Budakeszin működő Kompania Szintársulat diákszínjátszója. Az idén másodszor döntős csapat előadásának szereplője.

Kardos János

Az idén fődíjas kistarcsai Ördögi Kör tagja, a Dobos C. József Szakközépiskola harmadéves tanulója. Az ODE-t 1997-ben a franciaországi Európa-fesztiválon képviselte.

Varga Rea

A Pesti Barnabás Gimnázium drámatagozatának harmadik osztályos diákja. Az idei fesztiválon a *Yerma* című előadásban hegedült. A PBGD előtt a Budakeszi Színjátszókkal szerepelt.

Barabás Dániel

Magántanuló, a Bárka Színház ösztöndíjasa, országos döntőbe jutott darabok szereplője. Az 1998-as csurgói fesztiválon a legjobb férfi alakításért díjazta a zsűri. Az ODE-t 1997-ben a franciaországi Európa-fesztiválon képviselte.

Az Országos Diákszínjátszó Találkozó '98 díjazottjai:

Résztételéért elismerő oklevelet kapott:

Ady-ák Színpad, Debrecen
Barázda Színjátszókör, Budapest
Re-akció csoport, Budapest
Kompánia, Budakeszi
Csabai Színistúdió, Békéscsaba
HMG 3.d, Szentes
Földes Diákszínjátszó Csoport,
Miskolc

Impressio, Csurgó
Soproni Városi Diákszínpad,
Sopron
PBDG 4.d, Budapest
PBDG 2-4.d, Budapest
Új Színkör, Paks
516. sz. Színkör, Dombóvár
Grimasz Csoport, Brassó

Mellékszereplőként színészi különdíjat kapott:

az Ajkai Amatőr Színjátszók csoport előadásából az Anya alakítója,
az Ördögi Kör csoportból a Feleség alakítója,
az Ördögi Kör csoportból Kardos János
a veszprémi E Kamara csoportból Einstein alakítója

Főszereplőként színészi fődíjat kapott:

Hegy Nóra /VMG 4.d, Budapest, J. Anouilh: A pacsirta/
Barabás Dániel /VMG 4.d, Budapest, J. Anouilh: A pacsirta/
Geiger Csaba /E Kamara, Dörenmatt: A fizikusok/

Rendezői különdíjat kapott:

Vidovszky György /VMG 4.d, Budapest, J. Anouilh: A pacsirta/

III. díj

Pesti Barnabás Középiskola, 2.d,
Budapest
Karinthy-a csoport: Wasserkopf
Rendező: Perényi Balázs

II. díj

Ajkai Amatőr Színjátszók
S. Townsend: Adrian Mole titkos
naplója
R.: Pataki András

I. díj

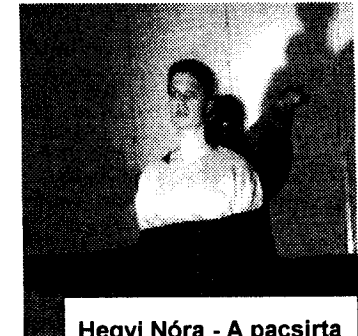
516. Színkör, Dombóvár
T. Wilder: Hiawatha hálókocsi
R.: Wéber József

Az ODT '98 Fődíját kapta:

Ördögi Kör, Kistarcsa
Kasszaferó királyfi (cigány népmese)
R.: Sereglei András-Egervári György

Az ODT '98 Közönségdíját kapta:

VMG 4.d, Budapest
J. Anouilh: A pacsirta
R.: Vidovszky György

Hegy Nóra - A pacsirta

Így készült...

(adalékok a kistarcsai Ördögi Kör Színházi Csoport
Kasszaferó királyfi című előadásához)

Az előadás a címben megnevezett cigány népmese alapján készült. Szereplői középiskolás diákok, akik nagyrészt saját ötleteik alapján (szöveggönyv nélkül), improvizációs technikával hozták létre az előadás jeleneteinek nagy részét. A díszlet- és kelléktár is igen érdekes ötleten alapul. Kifejezetten konyhai eszközökből (lábas, fedő, húsdaráló, stb.) áll, amelyet minden jelenetben különbözőképp használnak. Így például ugyanaz a fazék lehet az őrnagyot játszó színész sisakja és helyettesíthet egy széket is. A jelmezek hűen követik az egységes stílus koncepcióját, általában kötényben játszik az összes szereplő, kivéve a főszerepet alakító Jancsit, illetve a két narrátort.

A történet keretét meghatározó mesélők szerepe is eltér az eddig megszokottaktól. Egy boldogtalan házaspár mindennapi életébe nyerhetünk bepillantást, ahol a férj alkoholista kispolgár, a feleség pedig szerelmes regényeket olvasó és sorozatrajongó nő. E házaspár kilátástalan élethelyzetéből születik a mese, melyet hol a férfi hol pedig a nő narrál. A mesét mindig megszakítja egy-egy jelenet, amely valamilyen konfliktust teremt e két szereplő között, néhol a paprikás krumpli minősége, néhol pedig a férfi szexuális erőszakossága miatt. A „paprikáskrumpli-effektus” egyébként szintén keretbe foglalja a történetet, hiszen az előadás elején kezdik el főzni, a végén pedig megeszik. Közben a játék szereplői így vagy úgy, de bekacsolódnak a paprikás krumpli készítésének folyamatába. Ez a momentum szintén a konyhai eszközök jelentőségét hangsúlyozza.

A mese cselekménye a hagyományostól merőben eltérő elemeket hordoz. Megismerhetünk egy királyi családot, ahol az öreg király egyetlen értéke és

státusszimbóluma saját vagyona, melyet a címben is szereplő kasszában őriz. A fiatal királyfi - akit egyébként Jancsinak hívnak - ezt az ominózus kasszát töri fel és herdálja el a benne lévő pénzt, amely a királyi család vagyona. Természetesen mindennek következményeként Jancsit kitagadják, majd elüldözik, aki sorstalanságában beáll katonának. Itt további bonyodalmak követik egymást, míg egy szerencsés véletlen folytán Jancsi megismerkedik a szomszéd király lányával és el is veszi feleségül. A mese itt akár be is fejeződhetne, ám a főszereplő újabb veszélybe kerül. A harcba induló sereg vezetőjeként betér egy kiskocsmába, ahol kegyetlen pincérek fogságába esik és bár sikerül megszöknie, feleségéhez már nincs mersze visszatérni. Így hát megtörtén hazatér apja házába, aki nem tudja, hogy fia már régen benősült a szomszéd királyi családba. Azt hiszi, hogy Jancsi még mindig az az ágról szakadt királyfi, akit hajdanán elüldözött. Visszafogadja ugyan, de bosszúból rangon aluli feladattal látja el: őriznie kell a kecskéket. A kecskék megszélidítése a következő nagy feladat, aminek Jancsi meg kell, hogy feleljen.

Ezek ugyanis nem állatok, hanem bizonyos könnyűvérű lányok jellemével és egyben küllemével is felvértezett lények. A játék egyértelmű: hogyan csapja be és hódítja meg a fiatal tapasztalatlan fiú a „rossz” lányokat. A megszélidítés sikerrel zárul, Jancsi újra talpra áll. Eközben viszont az ifjú feleség, férje keresésére indul és meg is találja őt. Az öreg király ekkor szembesül a ténnyel: fia már rég nem az, akinek az apja hiszi. Így hát örömeiben megbocsát neki és még féltve őrzött kasszáját is az ifjú párnak ajándékozza. Ez tehát a mese vége, amely gyönyörű képpel zárul, a királyfi és a királylány boldog egymásra találásában. A háttérben ugyanakkor megjelenik a narrátorokat alakító férfi és nő, akik lepusztult környezetükben egyetlen szó nélkül megeszik a paprikás krumplit. E kettősség megjelenítése a játék végén, a nézőt egyaránt sírásra, de akár nevetésre is sarkallhatja.

A produkció összességében véve mese és valóság elemeit ötvözi, néhol sok humorral fűszerezve, néhol pedig a pusztá realitás kegyetlen állapotának megjelenítését magában hordozva.

Az előadás megnyerte a Csurgón megrendezett Országos Diákszínjátszó Fesztivál fődíját, valamint elhozta a két legjobb epizód szereplő színészi díját is. További meghívások történtek a budapesti Pinceszínházba és Bárka Színházba, a Gyulai Várszínházba és a Kazincbarcikán megrendezendő

Nemzetközi Alternatív Színházi Találkozóra.

Összeállította: Pecsovszky Tamás

A Diákszínház posztermelléklete

Zsüri ül a fűben...

Ez az *oldal* üres, amint látjátok. Felkértünk sok résztvevőt a fesztiválon, írják meg véleményüket, számoljanak be újabb munkáikról – sajnos, egy kivétellel senki sem írt. Talán ezért is ilyen *egyoldalú* ez a hírlevél. Írjatok, ez az *oldal* – vagy a többi is – a tiétek. De nem üresen...

CSURGÓI EMLÉKEK

Csurgón győzött a Makovecz által tervezett Községi Ház!

Visszavert minden olyan támadást, ami Színházi funkciót kívánt ráerőltetni. A Színház egy igen pontosan körülhatárolható valami, a Községi Ház egy igen pontosan kitalált másvalami. Semmi közük egymáshoz. De valakik, valamiért úgy gondolták, hogy összeeresztik őket.

Vesztesek : a játzó csoportok és a nézők.

Budapest, 1998. május 13.

Üdvözlettel:
Jancsó Sarolta

Nemzetközi Kapcsolatok

9. Nemzetközi Gyerekszínjátzó Találkozó (9. Euroopan lasten teatteriprojekt)

1998. július 12-26. Suomenlinna, Finnország

Kilencedik alkalommal rendezték meg a Nemzetközi Gyerekszínjátzó Találkozót, ezúttal Finnország Helsinkihez közel eső szigetén, Suomenlinnán. A magyar 10 fős gyereksereget Romankovics Edit vezette, a magyar workshop-vezető pedig Sipos Mária volt. A találkozóval egyidőben rendezték meg az EDERED (European Drama Encounters/Rencontres Européennes de Drama) vagyis az európai színjátzó találkozó szervezet soros kongresszusát. Az EDERED magyar tagja Fabulya Éva, aki az 1993-as békéscsabai találkozó megrendezésével komoly nemzetközi elismerést vívott ki (ő a gyerekszínjátzó találkozóért felelős), és az ODE elnökeként jómagam (a diákszínjátzó találkozóért felelős képviselő).

A kongresszus elsősorban az aktuális találkozót értékelte. A mintegy kétszáz gyermek érkezésünkkor már több, mint tíz napja dolgozott együtt - a hagyományoknak megfelelően - nemzetközi csoportokba osztva. A találkozók végén általában önálló előadásokkal zárják munkájukat a csoportok, ezért a második hét jórészt próbákkal telt el. Ez sajnos kissé megtörte az önfeledt tréningezést, kényszerű irányítást idézett elő. Annál is inkább, mert a 14 nap alatt mindössze 10 workshop állt a résztvevők rendelkezésére, a fennmaradó időben pedig közös bemelegítő tornára, zenei, tánc és képzőművészeti foglalkozásokra jártak a gyerekek - sajnos nagyon nagy számban, ezért ezek az együttlétek hatástalanabbnak bizonyultak. A találkozó végére néhány nagyon szép előadás született. A gyerekek mégis inkább a közös játékban és együttlétben lelték örömlüket. A záróest ennek megfelelően könnyesre sikerült, megható látvány volt ennyi barátságot és szerelemet szőtt emberkét látni. Vélhetően feledtetni tudta velük ez az élmény azt, hogy sajnos a szervezők nem tudták kielégítően megoldani a gyerekek szállását (több, mint százan aludtak egy légtérben matracokon), a különböző

helyszínek közötti lejáratatlan távolságokat, a hideget és az esőt. Maire Saure, a találkozó főszervezője mégis kitűnő munkát végzett csapatával.

A kongresszus nem tudott végleges döntést hozni a következő évek találkozóiról. 1999. július 6-16. között Bécsben várhatóan az eddigi fesztiválokon részvett csoportvezetők tartanak maguknak nemzetközi tréninget. A találkozót Hollós József (Ausztria) szervezi. 2000-ben Jeruzsálem jelentkezett a soronkövetkező diákszínházi találkozó megrendezésére, de a kongresszus izraeli képviselői, Eyal Ezri és Gideon Sarig nem jöttek el Finnországba, így a részletekről nem tudtak beszámolni. Ez egy kissé elbizonytalanította a jelenlévőket, kisebb vita alakult ki, melynek végén az EDERED elnöke, Hugh Lovegrove türelmet kért az izraeli szervezők nevében és azt javasolta, a döntést halasszuk későbbre. A 2000-es találkozó megrendezésére korábban Moszkva jelentkezett, de 1998 márciusában Bécsben a kongresszus hasonló bizonytalanságot érzékelve, a magáról hírt nem adó orosz képviselő, Sergej Kazarnovski távollétében a biztosabbnak látszó Jeruzsálem mellett döntött. Friss jelentkezők is akadtak: Észtország, Litvánia és Lettország szívesen megrendezné közösen ezt a találkozót. Döntés tehát később. A 2001-re halasztott moszkvai találkozó ügyében sem történt érdemi fejlemény.

Kis vita alakult ki a kongresszus első reggelén. A téma nyelvi eredetű volt. Az EDERED hivatalosan kétnyelvű (angol és francia) szervezet, de a kongresszusok angol nyelven folynak. A francia képviselő értetlenségének adott hangot, hogy miért csak angolul tartjuk a beszélgetéseket, sőt az összes hivatalos anyag is csak angolul férhető hozzá. A válasz persze praktikus eredetű: a szervezet minden tagja beszél angolul, franciául viszont nem. Sajnálatos, hogy egy olyan szervezeten belül merült fel ez nemzeti identitássérülést sejtető kérdés, ami alapfilozófiájában éppen a különböző nemzetek közötti interkulturális kapcsolatteremtést tűzte ki célul. Ha valahol, akkor egy ilyen találkozón igazán megvalósul az egyesült Európa eszménye: ezek a tizenéves gyerekek mindenféle politikai előítélet nélkül képesek szeretni egymást, noha különböző országban nőttek fel.

A következő kongresszus várhatóan 1999-ben Bécsben lesz.

Elfújta a szél...

Vidovszky György

1998. július 12-26. között 10 magyar gyermekszínházi, s két felnőtt kísérő drámatanár részesült abban a szerencsében, hogy Finnországba, jelesül Helsinki egyik kis szigetére Suomenlinna-ra utazhatott a 9. Európai Gyermekszínházi Találkozóra. Önmagában izgalmas és szórakoztató programnak ígérkezett ez a kéthetes rendezvény, hiszen rajtunk, magyarokon

kívül 19 európai nemzet tisztelte meg Suomit, a csend országát. Ám a csend nemigen jellemezte e két hét alatt a finn szigetekcskét, inkább afféle bábeli zűrzavar uralkodott. Igaz a résztvevők kiválasztásakor fontos szempont volt az angol nyelvtudás, ám valójában többet nyomott a latba, ha valaki kiemelkedő színjátszói múlttal büszkélkedhetett. Így bizony az első napokban számos komikus helyzetet élhettek meg az angolul nem tudók. Ezekben az esetekben maradt a jól bevált „fültre akasztott” vigyor.

A kiválasztottak, gyerekek és felnőttek, a szakmai programokon kívül számos egyéb élménnyel is gazdagodhattak. Az EDERED történetében először Európai Gyermek Focibajnokságot rendeztek, amelyből mi magyarok az első forduló után kiestünk, annak ellenére, hogy rendkívül lelkiismeretesen küzdöttünk az angolok ellen. De hát a magyar foci... Ezen kívül részünk volt gyalogtúrában a fenséges finn fenyvesekben, vidámparki örömködésben, városnézésben és múzeumlátogatásban is.

A szakmai programot a 16 nap alatt megtartott 10, úgynevezett workshop alkotta. A 200 résztvevő gyermeket 10 csoportba osztották úgy, hogy egy-egy országból ketten dolgozhattak együtt. Minden csoportot két, eltérő nemzetiségű drámatanár vezetett. A szerencsésebbek olyan drámatanárokhoz kerültek, akik értettek a gyerekekhez, „neadjisten” még a színházhoz is. Ám akadtak olyan csoportok is, ahol a résztvevők két héten keresztül semmi újat nem tanultak, csupán az otthonról már jól ismert játékokat játszhatták újra, jobb-rosszabb drámatanárok vezetésével. Igaz még így is jelentős élményt nyújtottak a színjátszós gyakorlatok, hiszen ritkán adatik meg, hogy az ember ilyen nemzetközi csapatban „produkálja magát”.

No és a színjátszáson kívül annyi csodás lehetőség nyílik egy kiskamasz számára egy efféle táborban. Itt van rögtön a szerelem... S hogy ebből senki se maradjon ki, arra minden este a DISCO volt a biztosíték, ahol Piroska Johnnyval, Gábor pedig Susannal, vagy éppen Ulival rophatta. S a szívek estéről estére kigyúltak a szájak megnyitlak s jött a sok *szeretlek, ich liebe dich, I love you, je t'aime*. Vagyis élményekkel megrakottan térhettünk haza, és Piroska, a magyar csapat egyik frontembere, még egy igen drága Diesel farmer boldog tulajdonosaként is, melyet a finn szervezők vásároltak neki, mivel az első napokban eltűnt kedvenc honi farmernacója, s aztán az utolsó napokban előkerült. Hát persze... (de ezt nem szabad írni, mert ez finnül ... jelent.)

Számomra kicsit csalódást okozott, hogy a szakmai programok nem kaptak elég időt és teret a két hét alatt. Valahogy elfújta őket a hideg süvöltő északi szél. Ám hideg ellen legjobb a finn vodka!!! Egészségünkre!

Romankovics Edit

Bemutatkozik...

...az Ördögi Kör csoport

1995 szeptemberében alakult meg, eredetileg egyetlen, az októberi forradalomról szóló irodalmi műsor létrehozásához szerveződött. A közösen rendezett, versekből álló 1956 *Gyerekszemmel* című műsor sikerének hatására a csoport együtt maradt.

Még ebben az évben kezdődött el a munka az új színdarabon, mely 1996 elején került bemutatásra Cervantes: *Csodaszínpad* címmel.

Ezzel a produkcióval indultak a Weöres Sándor Országos Gyermekszínjátszó Találkozó, aminek területi válogatóján továbbjutva a megyei szintű megmérettetésben az Ördögi kör különdíjat kapott.

1997 januárjának végén mutatták be Gabriel Garcia Marquez: *Egy előre bejelentett gyilkosság krónikája* című kisregényéből készült előadásukat *Aznap esett az eső* címmel. Az Országos Diákszínjátszó Fesztivál regionális döntőjén, Füzesabonyban az előadás arany minősítést kapott. Sajnos a Találkozó döntőjén, Veszprémben a csoport nem volt a legjobb formában, így a közönség egy ritmustalan, merev játékot láthatott.

Aznap esett az eső...

1997 őszén készült el, az új darab *Kasszaúró királyfi* címmel, ami egy cigánynépmesén alapul. Ezzel a színdarabbal a társulat megnyerte az 1998-ban Csurgón megrendezett Országos Diákszínjátszó Találkozó fődíját, valamint elhozta a két legjobb epizódszereplő díját is.

A társulat vezetői, rendezői: Egervári György, Sereglei András

Az Ördögi kör jelenlegi tagjai: Bódi Brigitta, Deák Dóra, Ferik Zsuzsa, Jutasi Péter, Kálóczi László, Kardos János, Klacsón Csaba, Karches Károly, Hohár Tímea, Recsovszky Tamás, Urbán Zsanett, Zsolt Rita.

Közlemények

Itt, a Diákszínház hasábjain is szeretnénk megköszönni munkáját **Keresztúri Józsefnek**, az ODE volt elnökének (1994-98), **Hajós Zsuzsának**, **Gyombolai Gábornak** az ODE volt választmányi tagjainak áldozatos munkáját!

A szeptember 2-án megjelent **Színfoltban** olvastuk, hogy

...a Térszínház nyerte el a 1997/98-as évad legjobb alternatív színháza elismerő kitüntetését. Gratulálunk!

- Két csoport is szívesen utazna előadásaikkal az országban.

A bajai Csepürágó Színpadot a 06-79-326-507-es,

a Sítkei Színkört a 06-95-442-106-os számon érhetitek el.

Fesztiválok, amikről tudunk:

- V. Globe Fesztivál

Szolnok, Városi Művelődési Központ, 1998. Október 9-11.

- Gyermekbábosok V. Országos Fesztiválja

Eger, Ifjúsági Ház, 1998. október 23-25.

- II. Magyar Művek Fesztiválja

Budapest Művelődési Központ, 1998. november 13-15.

- II. Országos Falusi Színjátszó Találkozó és Konferencia

Eger, Művelődési Központ, 1998. november 20-22.

A Fesztiválokról további felvilágosítás kaphattok az ODE irodában.

Az ODE irodának – mint olvashattátok – új ügyintézője van: Pap Boglárka. Őt az ODE számán érhetitek el, munkanapokon 9 és 13 óra között! (Tervezzük, hogy az Internetre is felkerülünk!)

Fantasztikusan érdekes viták szoktak kialakulni különböző fesztiválokon az előadások közti szünetekben, sör mellett. Arra kérünk titeket, gondolataitokat írásban is osszátok meg velünk. Ha bármiről véleményed van, vagy csak láttál egy jó előadást, írd meg, s mi leközzöljük!

Akkor is írd, ha csoportoddal fellépési lehetőséget keresel, vagy szereplőket új előadásodhoz, vagy egyszerűen csak nincs próbahelyetek. Szeretnénk elérni, hogy a Diákszínházban minél több ember véleményét minél több mindenről olvashassátok! Aktivitásokat előre is köszönjük.

Elköszönő szelíd szavak

A szerkesztők arra kéretek, írjak egy elköszönő, lemondó cikket. Fiúk, lányok! A négy év alatt négy fesztivál, sokszor négy Diákszínház, még többször négy pályázat és hát megszámlálhatatlan szép élmény közepette sohasem mondtam hagyományos beszédet, most sem szeretnék papolni. Mint ahogy minden Diákszínház-számban rátok tunkoltam egy-egy idézetet, most is így búcsúzom, olvassátok!

Keresztúri József

(Kedves Jóska! Isten őrizz, hogy ennyire elbúcsúzz! Ha máshol nem, a Fesztiválokon találkozunk! – a szerk.)

József Attila: Elköszönő szelíd szavak

Már elhagyom tizennyolc évet,
Már elhagyom ezt a kis vidéki várost
S a születésnap kurta kocsmájában
Mint búcsúzó cigány a faluvégen,
Még egy nótát is muzsikálok már most,
Hogy elhagyom tizennyolc évet.

Utas fiúnak szép, komoly anyám,
Az iskola is ad talán pogácsát.
Hisz tudja, majd a legjobb fia voltam,
Csak szöke szeretöm, a Lira rosszá
Bódított, és hogy mámorából váltsák,
Nincsen szebb csók – ugye, komoly anyám?

A félénk és komolykodó fiú
Szép temetőben, a szívemben porlad:
(Az élő harcos hős, de vén; komor bölcs)
A Gyermekeket rossz, céda cimborái,
Korán vitték az emberek a bornak.
S a keserűség elvitt, jó fiú.

Uj és paraszti fűtyként indulok
S ünnepnapoknak színes templomormán
Talán az első versek napsugára,
Talán az első egyetlen leányszem
(Mindegy) a legszebb és örök ragyog
rám,
Ki uj, paraszti fűtyként indulok.

Van itt még néhány jó, idős komám,
Ölelő csöndje néhány öreg háznak:
Szeretlek, mint az álmodó a méhest.
Ó, itt a nyugalom zenél fülünkben,
Ha esténként békák harmónikáznak.
Nagyon szeretlek néhány jó komám.

S már elhagyom tizennyolc évet,
E kis vidéki várost elhagyom már.
Mert menni *kell* és én már meg se
kérdem,
Hogy többet ér-e a rideg Öröklét,
Az egész világ kicsi városomnál.
Csak elhagyom tizennyolc évet

Diákszínház. Az Országos Diákszínjátszó Egyesület hírlevele.
Készíti a **Tapír** kulturális magazin szerkesztősége. (Keresd a Pc-X-ben!)
Felelős kiadó: **Vidovszky György.**
Munkatársak: **Győri F. Viktor & Faragó Cs. Csaba.**